

DOSAR NR.52450/3/2010

R O M Â N I A
 CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
 SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR.3144

Ședința publică de la 17.09.2012

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – VERONICA NĂSTASIE
 JUDECĂTOR - OVIDIU SPÎNU
 JUDECĂTOR - DECEBAL CONSTANTIN VLAD
 GREFIER - DANIELA ȘTEFAN

Pe rol este pronunțarea asupra recursurilor formulate de recurenții pârâți

împotriva sentinței civile nr.1518/12.04.2011 pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.52450/3CA/2010 în contradictoriu cu intimata reclamantă ASOCIAȚIA „SALVAȚI BUCUREȘTIUL” având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 3.09.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea la 10.09.2012 și apoi pentru azi, 17.09.2012.

C U R T E A

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin **acțiunea** înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IX SCAF sub nr. 52450/3/2010/3/CA/2010, astfel cum a fost precizata la termenul de judecata din data de 1.03.2011, reclamanta ASOCIATIA SALVATI BUCURESTIUL a solicitat în contradictoriu cu pârâții și

Hotararii , pronuntarea unei hotarari prin care sa se dispuna anulara nr. 151/2006 privind aprobarea „Delimitarii spatiului public aferent diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul ”, in cadrul PUZ „Dublarea Diametrului N-S pe Tronsonul ”, etapa 1 din tronsonul -B.P.

În motivarea acțiunii a arătat că actul administrativ în cauza este, de fapt, un Plan Urbanistic Zonal incomplet, emis cu încălcarea Ordinului MLPAT nr. 176/N/2000, întrucât nu conține toate documentele și planșele obligatorii conform art. 3.2 din Ordin.

Invoca totodata faptul ca actul administrativ in cauza a fost emis cu incalcarea Legii 350/2001, intrucat nu a fost avizat de

Reclamanta susține ca terenul reglementat de documentatie face parte din zonele centrale de interes din , definite prin HCGMB nr. 169/2004, fiind acoperit partial de zonele construite protejate nr. 2, , nr. , nr. si nr. , definite prin HCGMB nr. 279/2000.

Precizeaza ca Anexa 1 la Legea 350/2001 prevede in punctele 9 si 12 obligativitatea avizului dat de pentru PUZ-urile din zonele centrale de interes din , respectiv zonele construite protejate.

Invoca totodata faptul ca actul administrativ in cauza a fost emis cu incalcarea Legii 422/2001, intrucat permite construirea unei sosele in locul unor monumente istorice, fara existenta avizului

Mentioneaza ca actul a fost emis si cu incalcarea HG 1076/2004 privind evaluarea de mediu, intrucat prevede construirea de parcuri si conturul unei linii de tramvai, prin urmare se incadreaza in lista planurilor si programelor ce se supun evaluarii de mediu.

Arata ca au fost incalcate totodata prevederile Legii 52/2003 privind transparenta decizionala.

In drept, invoca Legea 554/2004, Ordinul MLPAT 176/2000, Legea 350/2001, Legea 422/2001, HG 1076/2004, HG 918/2002, Legea 52/2003.

Pârâțul CGMB nu a formulat intampinare, inasa a depus documentatia care a stat la baza emiterii hotararii contestate și note și note (fila 137) în cuprinsul cărora a invocat exceptiile inadmisibilitatii si tardivitatii actiunii, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea actiunii ca neintemeiata.

Pârâta nu a formulat intampinare, inasa prin concluziile orale sustinute in fata instantei a solicitat respingerea actiunii ca neintemeiata.

Prin *sentința nr. 1518/12.04.2011* pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, s-a respins excepția tardivității acțiunii și s-a anulat HCGMB nr.151/27/06/2006.

Tribunalul a constatat ca excepția tardivității nu este intemeiata, avand in vedere ca parata nu a facut dovada datei la care reclamanta, in calitate de tert fata de actul administrativ contestat, a luat la cunoștință de existenta acestuia, pentru a concluziona ca termenul de 1 an prevazut de art. 11 alin. 2 din Legea 554/2004 s-ar fi împlinit.

De altfel, fata de caracterul normativ al actului administrativ contestat, in raport de prevederile art. 11 alin. 4 din Legea nr. 554/2004, tribunalul constata ca Hotararea nr. 151/2006 putea fi contestata oricand.

Pe fond, tribunalul a reținut că, prin Hotararea nr. 151/2006 (fila 141) a fost aprobata „Delimitarea spatiului public aferent diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul ”, in

cadrul PUZ „Dublarea Diametranei N-S pe Tronsonul etapa 1 din tronsonul

Rahovei”, conform anexei ce face parte integranta din hotarare.

In ceea ce priveste calificarea actului administrativ in cauza, instanta a reținut că potrivit dispozitiilor art. 47 alin. 1 din Legea 350/2001, planul urbanistic zonal reprezinta o documentatie de urbanism avand caracter de reglementare specifică detaliată, prin care se asigură corelarea dezvoltării urbanistice complexe cu prevederile Planului urbanistic general.

In acest sens, planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la: organizarea rețelei stradale, organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane, modul de utilizare a terenurilor, dezvoltarea infrastructurii edilitare, statutul juridic și circulația terenurilor, protejarea monumentelor istorice și servituți în zonele de protecție ale acestora.

Instanta a apreciat ca actul aprobat prin HCGMB 151/2006 reprezintă o documentatie de urbanism PUZ, atâta timp cat prin acesta a fost delimitat traseul aferent diametranei N-S, etapa 1, pe tronsonul

Actul in cauza a fost emis ca urmare a avizului de urbanism nr. 16/14.06.2006 emis de din cadrul

(fila 145).

Din expunerea de motive (fila 147) rezulta ca unul dintre obiectivele de importanta strategica din PUG si RLU ale pentru asigurarea echilibrului functional, componenta a infrastructurii municipale majore, este reprezentat de traseul configurat de străzile

Tronsonul , studiat in cadrul PUZ - Dublarea Diametranei N-S pe Tronsonul , etapa 1 din tronsonul -in procedura de aprobare.

Pentru finalizarea solutiei de dezvoltare urbana si a reglementarilor de palier PUZ este necesara validarea traseului, a prospectului modernizat si a amenajarilor conexe ale spatiului public, astfel încât ulterior sa fie posibila finalizarea documentatiei de urbanism pe traseul configurat.

Prin urmare, instanta a reținut că hotararea in cauza a fost emisa pentru validarea traseului, a prospectului modernizat si a amenajarilor conexe ale spatiului public, in consecinta contine reglementari relative la organizarea rețelei stradale, constituind o hotarare de aprobare a documentatiei de urbanism PUZ.

Totodata, tribunalul a reținut ca prin hotararea mentionata au fost aduse unele modificari fata de Planul Urbanistic General, conform adresei

atasate la filele 231-234 din dosar, or in acord cu prev. Legii 350/2001, o asemenea modificare, justificata de corelarea PUG cu necesitatile de dezvoltare urbanistica, nu poate fi realizata decat prin emiterea unui PUZ corespunzator.

De asemenea, tribunalul a constatat ca HCGMB nr. 151/2006 a stat la baza emiterii autorizatiilor de construire, respectiv construire/desfiintare (filele nr. 64-122), in vederea executarii lucrarilor de supralargire a strazilor

De altfel, însasi a calificat actul în cauza ca fiind hotărâre de aprobare PUZ, printr-o serie de acte emise ulterior.

În acest sens, în cuprinsul certificatului de urbanism nr. 1994/17.12.2010 depus în copie la filele 44-45 se menționează ca PUZ Dublarea Diametrului N-S pe Tronsonul , etapa 1 din tronsonul , a fost aprobat prin HCGMB 151/2006, contestată în prezenta cauză, în același sens fiind și mențiunile cuprinse în certificatul de urbanism nr. 280/60225 din 9.03.2007 depus în copie la fila 220.

Totodată, în adresa nr. 1623/8.03.2011 emisă de (fila 236), se precizează faptul că prin HCGMB 151/2006 contestată, investiția și documentația PUZ aferentă a fost împărțită în două etape, fiind aprobată documentația de urbanism PUZ aferentă etapei 1-tronsonul

Prin urmare, instanța a reținut că potrivit susținerilor părții, prin hotărârea contestată a fost aprobată documentația de urbanism PUZ „Dublarea Diametrului N-S pe Tronsonul ”, etapa 1.

Fiind o hotărâre de aprobare a planului urbanistic zonal, conform art. 56 alin. 1 din Legea 350/2001 în formă în vigoare la data emiterii hotărârii, era necesară avizarea de către instituțiile centrale și locale abilitate, menționate în Anexa 1.

În speta, Hotărârea de aprobare a planului urbanistic zonal a fost emisă fără obținerea în prealabil a avizelor

și , deși amplasamentul delimitat prin hotărârea contestată cuprinde zone construite protejate, astfel cum acestea au fost prevăzute în PUZ aprobat prin HCGMB nr. 279/2000.

Împrejurarea că o parte dintre clădirile care ocupă amplasamentul ce urmează a fi eliberat, în vederea realizării obiectivului de supralargire a str. În baza HCGMB nr. 151/2006, sunt situate în zona de protecție, rezulta chiar din listele anexa la autorizațiile de construire/desființare (filele nr. 64-122).

Necesitatea obținerii avizelor și a fost prevăzută în certificatul de urbanism nr. 260/15.05.2008, emis în vederea executării lucrărilor de supralargire (filele 40-41), însă avizarea era necesară încă de la momentul aprobării Planului Urbanistic Zonal, având în vedere dispozițiile art. 2 din Ghidul privind Metodologia de aprobare și conținutul cardului PUZ, aprobat prin Ordinul MLPAT nr. 176/N/2000, conform cărora planul urbanistic zonal poate fi supus aprobării numai după obținerea avizelor necesare.

De altfel, în condițiile în care părțile nu au făcut nici dovada faptului că avizele susmenționate ar fi fost obținute ulterior aprobării PUZ, instanța apreciază că vătămarea produsă subzistă și nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului administrativ nelegal.

Împotriva acestei sentințe au declarat *recursuri* motivate recurenții părți

prin care au solicitat admiterea recursurilor astfel cum au fost formulate, modificarea în tot a sentinței civile și pe cale de consecință respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs formulată de

se arată că sentința civilă nr. 1518/2011 a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii, motiv de recurs prevăzut de dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța a calificat greșit actul aprobat prin HCGMB nr. 151/2006 ca fiind o documentație de urbanism PUZ, deși reprezintă validarea traseului prevăzut în PUG și RLU ale prin aceasta a fost delimitat traseul aferent diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul fiind aplicabile dispozițiile 47 alin. (1) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, întrucât în speța de față apreciază recurenta-pârâtă că sunt aplicabile dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 350/2001 privind urbanismul și amenajarea teritoriului.

De asemenea, instanța de fond a reținut că prin hotărârea contestată au fost aduse modificări față de PUG, conform adresei ori o asemenea modificare, justificată de corelarea PUG cu necesitățile de dezvoltare urbanistică, nu poate fi realizată, decât prin realizarea și aprobarea unui PUZ, aceste argumente au valoare de opinie, întrucât potrivit art. 62 și art. 64 din Legea nr. 350/2001 privind urbanismul și amenajarea teritoriului, cu modificările și completările ulterioare până la data de 27.06.2006 care prevăd "

A mai arătat recurenta-pârâtă că instanța de fond a reținut că însăși PMB a calificat actul în cauză ca fiind hotărâre de aprobare a PUZ, printr-o serie de acte emise ulterior, având în vedere certificatul de urbanism nr.1994/17.12.2010, precum și adresa nr.1623/08.02.2011.

A mai precizat că, în măsura în care ar fi verificate înscrisurile de la dosarul cauzei, ar fi constatată că de fapt din eroare s-a menționat că prin H.C.G.M.B. nr. 151/2006 s-a aprobat PUZ, întrucât potrivit Autorizației de Construire nr.363727.08.2009 pag.2 se menționează foarte clar și concis ca "Lucrarea se va realiza în baza PUZ " ", în baza H.C.G.M.B. nr.151/2006 privind aprobarea „Delimitării spațiului public aferent Diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul

și a HCGMB nr.262/2006, Certificat de urbanism nr.260/R/2397/15.05.2008 la rubrica Certifică - pentru teren-situat în

... în temeiul HCGMB nr.151/2006 privind aprobarea „Delimitării spațiului public aferent Diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul și a HCGMB nr.262/2006, iar la punctul d.3 Studii de specialitate : lucrarea se va realiza în baza PUZ ce va fi aprobat conform legii".

Totodată, Autorizațiile de construire/desființare nr. 4/14.01.2011 și nr. 28/04.02.2011 completează Autorizația de construire nr. 363/27.08.2009, menționată

anterior, toate aceste înscrisuri emise de aceeași entitate P.M.B, fiind depuse la dosarul cauzei chiar de către reclamantă.

În plus, instanța de fond a reținut că HCGMB nr. 151/2006 a fost emisă fără obținerea în prealabil a avizelor

și

Obiectivul de utilitate publică a fost prevăzut și aprobat prin Planul de sistematizare a Capitalei din 1935.

Având în vedere cele menționate mai sus, a menționat recurenta-pârâtă că prin H.C.G.M.B. nr. 151/2006 privind aprobarea „Delimitării spațiului public aferent Diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul _____ ” în cadrul "PUZ" Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul _____

_____ , s-a aprobat validarea traseului prevăzut în PUG și RLU ale _____ și nu o documentație PUZ așa cum a calificat instanța de fond, iar sigurele avize necesare erau cele solicitate prin Avizul de urbanism nr. 16/3/14.06.2006 iar la rubrica Acorduri, avize necesare se menționează, - aviz de preordonare rețele, avizul _____ , alte avize.., astfel că, avizele reținute de instanță, nu erau necesare întrucât obiectul hotărârii contestate nu era de aprobare PUZ, ci de validare a obiectivului de utilitate publică cuprins atât în R.L.U cât și în PUG, aceste două avize fiind obținute anterior și au stat la baza emiterii PUG unde era propus și prevăzut acest obiectiv.

Motivarea cererii de recurs formulată de recurentul-pârât

_____ a fost întemeiată pe aceleași argumente de fapt și de drept ca și recursul declarat de recurenta pârâtă

_____, respectiv: faptul că hotărârea nu era un PUZ sau o documentație PUZ, ci doar o validare a traseului deja prevăzut în PUG și RLU, faptul că în mod greșit s-a reținut că prin hotărâre s-au adus modificări PUG și că pârâta _____ ar fi calificat hotărârea ca fiind o aprobare de PUZ, faptul că în mod greșit s-a reținut lipsa avizelor.

În ședința publică din 12.03.2012, recurenta-pârâtă PMB a invocat excepția lipsei de interes a reclamantei din cauză în raport cu dispozițiile art.1 și art.8 alin.1¹ din Legea nr.554/2004, iar la data de 2.05.2012, a depus la dosar note prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, „ca urmare a lipsei de interes”, ca *motiv de recurs de ordine publică*.

În susținerea acestei excepții, recurenta pârâtă a arătat, în esență, că reclamanta nu a invocat și probat dreptul subiectiv care i-a fost încălcat prin actul atacat și nici care este interesul său personal, legitim, născut și actual, ca o condiție generală de exercițiu al acțiunii civile, dar și ca o condiție pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ în calitatea sa de persoană juridică de drept privat.

Examinând recursurile declarate de recurenții pârâți, prin prisma motivelor de recurs invocate, inclusiv a motivului de recurs de ordine publică invocat de

recurenta-pârâtă, pe baza actelor dosarului și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește interesul, ca o condiție generală pentru existența dreptului la acțiune, acesta nu constă doar în interesul material sau moral care formează substanța dreptului subiectiv în cauză sau în interesul de a invoca acest drept, respectiv de a stăruii în realizarea lui, ci în interesul de a-l invoca și de a-l urmări pe cale formală, cu punerea neapărat în mișcare a organelor juridictionale.

Reclamantul trebuie să justifice în persoana sa interesul de a promova acțiunea, cu îndeplinirea cumulativă a exigențelor acestui element necesar al dreptului la acțiune, acelea de a fi legitim, personal și direct, născut și actual.

Folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii judiciare trebuie să aparțină celui care recurge la acțiune, nefiindu-i îngăduit unei persoane (cu excepția situațiilor în care legiuitorul recunoaște expres legitimare procesuală activă altor persoane decât titularului dreptului/interesului) să apere interesul altei persoane ori interesul colectiv (apărarea colectivității fiind recunoscută ca atribut al unor organe ale statului sau unor organisme de specialitate).

Interesul este actual dacă, în situația în care o persoană nu ar recurge la acțiunea în justiție, la momentul respectiv, s-ar expune, prin aceasta, unui prejudiciu.

În materia contenciosului administrativ, legiuitorul a dispus că „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept”.

La art.2 alin.1 din Legea nr.554/2004 a fost definită noțiunea de persoană vătămată, statuându-se totodată că sunt asimilate unei astfel de persoane persoanei vătămate și „organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate”.

Organismele sociale interesate au fost definite, la rândul lor ca fiind „structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative”.

Art.8 alin.1¹ din Legea nr.554/2004, reglementând obiectul acțiunii în contencios administrativ, instituie însă și o condiție de subsidiaritate, în sensul că persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care

invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat (definit, la randul său, de art.2 lit.p din Lege ca fiind posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată.)

Curtea nu poate reține susținerea intimitei reclamante în sensul că i se recunoaște calitate procesuală activă doar în temeiul dispozițiilor art.2, întrucât, pe de o parte, este vorba de o simplă definiție, care nu poate fi privită izolat de restul reglementării, iar, pe de altă parte, reclamanta nici nu a făcut dovada că se încadrează în această definiție legală.

Astfel, din Actul constitutiv depus de reclamantă la dosar nu rezultă un obiect de activitate concret al asociației, în preambulul actului fiind menționat în termeni generali „scopul” acesteia, acela „de a se implica în problemele dezvoltării urbanistice a Bucureștiului și a localităților din România, urmărind în special păstrarea patrimoniului arhitectural-urbanistic și istoric și protecția parcurilor și a mediului înconjurător”, și nu protecția drepturilor unei categorii de cetățeni, iar în speță nu este vorba nici de servicii publice pentru a căror bună funcționare să acționeze reclamanta.

Curtea reține că argumentele expuse în motivarea acțiunii, vizând nerespectarea procedurii de aprobare a PUZ, lipsa avizului

încălcarea art.10 din Legea nr.422/2001, lipsa

lipsa avizului de mediu, încălcarea dispozițiilor Legii nr.52/2003 privind transparența decizională țin, în mod evident, de apărarea interesului colectiv (a interesului legitim public, definit de art.2 lit.r din Legea contenciosului administrativ ca fiind „interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”).

Dar protejarea interesului public nu este suficientă pentru primirea acțiunii introduse de o persoană juridică de drept privat, fiind necesară invocarea și dovedirea interesului privat vătămat al acesteia pentru justificarea calității de titular al acțiunii în contencios administrativ.

Astfel, Curtea reține că textul art.8 alin.1¹ nu distinge între *organismele sociale* și celelalte *persoane juridice de drept privat* în privința condiției subsidiarității, iar argumentele expuse de asociația reclamantă nu relevă niciun interes privat al acesteia sau al membrilor săi în obținerea anulării hotărârii CGMB.

Așadar, dacă nu ar fi introdus acțiunea în contencios administrativ, reclamanta nu s-ar fi expus niciunui prejudiciu personal (pe care, de altfel, nici nu a înțeles să-l invoce).

Față de împrejurările de fapt și de drept arătate, în baza art.312 alin.2 teza I coroborat cu art.304 pct.9 C.pr.civ., Curtea va admite recursurile pentru motivul

de recurs de ordine publică privind lipsa calității procesuale active și, în consecință, va modifica în parte sentința atacată, în sensul că va admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei și va respinge acțiunea ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă. Această dezlegare dată cauzei face de prisos analiza celorlalte motive de recurs, care vizează fondul pricinii.

Va fi menținută soluția dată excepției tardivității, care nu a fost criticată prin recursurile declarate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile formulate de recurenții pârâți

Împotriva sentinței civile nr.1518/12.04.2011 pronunțată de Tribunalul București- Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.52450/3CA/2010 în contradictoriu cu intimata reclamantă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, pentru motivul de recurs de ordine publică privind lipsa calității procesuale active.

Modifică în parte sentința atacată, în sensul că:

Admite excepția lipsei calității procesuale a reclamantei.

Respinge acțiunea ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă.

Menține soluția dată excepției tardivității.

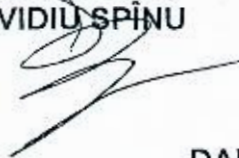
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 17.09.2012.

**PREȘEDINTE,
VERONICA NĂSTASIE**

**JUDECĂTOR,
OVIDIU SPÎNU**

**JUDECĂTOR,
DECEBAL CONSTANTIN VLAD**

**GREFIER,
DANIELA ȘTEFAN**

Red.VN/Thred.DGM – 2 ex.
Jud.fond – Roxana Budulan
Tribunalul București - Sectia IX CAF